

השגחה פרטית

דברי
התעוררות
וחיזוק
וסיפורי
השגחה
מופלאים
המתרחשים
בימינו
מתוך
”קו השגחה
פרטית”

פרשיות בלק - פינחס תשפ"א ♦ עלון מס': 68

השגחה שבועית

אני 'כן' או אני 'לא'?

מאז שהתפרסם סיפורו של ר' יעקב פרל הי"ו על ידי ר' דוד שליט"א (השבוע בסיפור המרכזי), אני הולך לכל מקום מזוין במכתב השחרור של יענקי המונח בכיסי. פשוט כי אנשים עוצרים אותי ושואלים:

זה נכון? ראית את היד לפני שזה קרה? ראית את היד לאחר מכן? לכל מי שרוצה, אני מראה את מכתב השחרור מבית החולים. שם שהאצבעות שלו נחתכו במכוונה. את היד השלמה רואים כולם.

נהגיתי מיהודי שאמר לי: בכל מקום מדברים על זה ושואלים אם זה אמיתי, אם ראיית או לא ראיית. אך אני, במקום לשאול ולדבר, לקחתי את העניין למעשה, והתחלתי להשקיע בהודאה. ואני פשוט רואה ישועות... הספרים הקדושים מלאים וגדושים בכוחה של ההודאה. העניין מוסבר ביותר בספר 'אגרא דכלה' פרשת קרח:

הרי קרח היה אדם גדול מאוד, ואיך הוא נפל כך? אלא שכתוב "ויקח קרח", הוא לקח משהו שאין לו מציאות בפני עצמו.

מהו הדבר שאין לו מציאות? הרע! לרע אין מציאות בפני עצמו, כי הקב"ה בורא רק טוב, ולכל דבר רע חייב להיות שורש בטוב. אם נעמיק עוד, נראה שלא רק שהרע אינו עומד בפני עצמו, אלא שכל הקושי והכאב נובעים דווקא מרוב שפע של טוב.

למה לא שאף חצקל משבט יהודה להיות נשיא? למה לא רצה יענקל משבט בנימין להיות כהן? כי הם לא נולדו לשבט לוי.

דווקא קרח שאף לאלו, כי הוא נולד לשבט הנבחר - שבט לוי. רק משום שהוא קיבל משהו טוב, התעוררה בו השאיפה להיות נשיא.

עכשיו עומדות בפנינו שתי אפשרויות: האחת - להסתכל על זה שהוא 'כך' וזכה להיות מבט לוי. השנייה - להסתכל דווקא על זה שהוא 'לא' נשיא. קררו הסתכל על זה שהוא לא נשיא, ועל זה אמר משה רבנו, ירב לכם בני לוי, שתסתכלו על המעלה שהקב"ה נתן לכם. אם קרר היה מתבונן בטובות שהקב"ה נתן לו, היה יכול תפוז לטוב.

וממשיך ה'אגרא דכלה' בעצה נפלאה:

והנה עצה היעוצה מאת תלמידי הבעש"ט שקיבלו מרבה הקדוש זצ"ל, שבכל עניין שיבוא על האדם וכל המאורעות המעיקים לו, ימצא בהם שורש הטוב, היינו שיחפש בזה המאורע עניין הטוב המתנוצץ בזה, ואז נעשה הרע כסא אל הטוב ויתהפך למציאות הטוב.

אם לאדם כואבת היד זה משום שיש לו יד, אם ליהודי יש ילד מבוגר בשידוכים זה משום שזכה לבן ברוך ה'. כשחסר כסף לפרנס את המשפחה, זה אומר שיש משפחה.

כמו כן ברוחניות. לגוי לא קשה כלום. רק אנחנו זכינו להימנות על העם הנבחר, ללמוד תורה ולשמור את המצוות, כאשר בד בבד קיבלנו גם את הניסיונות. ניסיונות שנובעים מעומק הטוב, הן כל כך טוב להיות יהודי! יא, יש קושי, העצה הטובה ביותר היא להיות. להיות לקב"ה שנתן לנו את המשפחה... ברוך ה' שלא עשני גוי, אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו.

הבה נשקיע בהודאה פשוטה לקב"ה על הטוב שנותן לנו, אז יתגלה הטוב ויתעצם, וינשור הרע מעצמו. כל הקשיים ייפלו והכול-הכול יתהפך לטובה.

שבת שלום ומבורך, פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

גם עשיר צריך בטחון?

עלייה או שתערוך איזה דינר לכבודי.
השטויות האלה לא מעניינות אותי, אבל
בשביל החינוך שלך אני חייב להעיר,
איפה 'הכרת הטוב'???

מי שלומד שער הבטחון ניצל מכל החשיבה המוטעית הזאת. הוא יודע שאת הכסף שלח לו ה', והו **פיקדון אצלו לזמן קצוב**. אין לו שום ביטוח שהעושר יישאר אצלו לכל החיים. כעת יש לו תקופה טובה, וצריך לנצל אותה כדי לעשות דברים טובים עם הכסף. בעל הכסף מלמעלה נתן לו נאמנות שהוא יהיה שליח טוב, ובהרגשה הזאת הוא עושה צדקה וחסד, וממלא את חשבון הזכויות שלו לעולם הבא. דרך משל, כשהוא בא לבנק ומבקש להוציא מחשבונו האישי את הרבבות, והפקיד נותן לו מזומנים בסדר פנים יפות, האם יעלה על דעתו לשבח ולפאר את הפקיד, ולקנות לו מפטיר יונה? לא ולא. הוא יאמר לו תודה משום הנימוס, וייקח את כספו.

במבט של אמונה אין שום הבדל בין פקיד שמעביר את הכסף לבעל החשבון, לבין הנדיב שנותן צדקה. על ידי שהבורא נותן לאדם הרבה כסף, הוא למעשה ממנה אותו להיטיב עם בריותיו, ולכן כאשר הנדיב זוכה לעשות את זה כהלכה, אומר רבנו בפתיחה: **הוא מודה לבוראו יתברך אשר שמהו סיבה לטובות.** את ההודאה הזאת הוא לא עושה קבל עם ועדה, כשעומד לפני הקהל וקורא בקול רעש גדול: אני מודה לה' שזיכני לגדב את ארון הקודש, לסייע לחמישים משפחות לכבוד יום טוב, ולתמוך במוסדות תורה מדין ועד באר שבע. לא ולא. את ההודאה הוא נותן בשקט, בינו לבין קונו. נכנס לחדר סגור שבביתו, ומודה לבורא יתברך על שזיכה אותו להיות שליח טוב להיטיב לברואיו.

(מתוך שיעור 17 בשער הבטחון)

מצוות הבטחון אינה מיועדת רק לעניים. אנחנו רגילים לשמוע סיפורים וחזיונים על אנשים שלא ידעו מאין יבוא עזרם, והם התפללו לה', הודו לו ובטחו בו, ואכן ישועתם הגיעה, והכסף נחת אצלם מן השמים בדיוק ברגע הנכון. אכן, רוב בני האדם אינם עשירים מופלגים, אבל רבנו מדבר גם אל האנשים האלו, שקיבלו את ניסיון העושר. הקושי לבטוח בה' כשיש הרבה כסף, הוא מפני שבעולם הזה נראה כאילו לכסף קיימים כל הכוחות, כי הרי כל דבר שצריך אפשר להשיג באמצעותו. כשלאדם יש כסף, הוא בטוח שיסתדר והכסף הוא מבטחו. אם הוא עדיין לא למד את הסוגיה, הוא עלול למצוא את עצמו בהרגשה שהוא בעל הבית כאן. הוא החכם שחשיג הכול, וכשמואיל בטובו ידע איזו נדבה, מן הראוי שכל העולם יתעלם ממזה.

אולם מי שזוכה ללמוד את הסוגיה, מבין שהכסף הוא פיקדון אצלו. בורא העולם בחר בו שישתמש בכסף למה שצריך. הוא אומר לעצמו: ה' נתן לי תפקיד להיטיב לברואיו, וזאת היא אחריות גדולה. באופן הזה יש לו כוח לתת צדקות גדולות בלי שאף אחד ידע מזה. הוא מסוגל לקחת מעטפה, למלא אותה בשטרות של כסף מזומן, ולהכניסה לחיבת דואר של יהודי טוב נצרך. המקבל שמח בלבו, ורוצה להודות אך אינו יודע למי, ואז הוא מודה לבורא על ששחל לו עזרו ומקודש, ומבקש שהשליח ישא ברכה מאת ה'.

כשאדם חושב שהוא בעל הבית, והוא זה שנותן ומגדב, הוא דורש שייתלו על התרומה שלט גדול: 'זאת נדבת הנגיד הגדול הגיבור והנורא גומל חסדים טובים'... כשנותן למחותן נדבה גדולה, הוא מצפה ממנו שיכבד אותו בברכה אחריתא לכל הפחות, או שיקנה לו שיש בשבת שבע ברכות... וכשזה לא קורה, קורא הנדיב את המקבל לסדר ואומר לו: תאמין לי שאין לי שום עניין שתקנה לי

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם שעשונו את חיייהם, חייג:

מארץ ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28 • מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • קולנועיים - שולחן 4 בפרטים הראשי

קו השגחה פרטית

אִידיש, עברית, אנגלית.

ניסין שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

אצבע אלוקים

לא היה זה דבר יוצא דופן, שר' יעקב פרל הי"ו, אברך בן עשרים וחמש משכונת בתי אונגרין בירושלים, נשאר בבית הדפוס עוד כמה דקות אחרי השעה ארבע. באותו יום ראשון, ז' בשבט תש"פ, ביקש ממנו חברו לעבודה להמשיך בפיקוח על פעילותה של מכונה אחרת מזו שהוא רגיל אליה, מכיוון שהפועל הקבוע לא הגיע באותו יום. ר' יעקב נענה לבקשה בחפץ לב, ופנה לעבוד עם המכונה השכנה. הוא הבחין בספר שנפל מתחת למכונה, והתכופף להרים אותו. יד שמאלו נגעה בגלגלי השיניים המסתובבים במהירות אדירה, ובאותו רגע, כשהוא נקף את שתי אצבעותיו כפי שהכריזו מלמעלה, נקטעו שתי אצבעות - האמה והקמיצה.

הדם פרץ באחת כמו מפל מים, הייסורים שתקפו אותו באותו רגע בלתי ניתנים לתיאור, אבל הקול היוצא מפיו של ר' יעקב פרל נשמע כלקוח מעולמות אחרים. הוא לא צועק 'איי', איננו נועק בצעקות אימים, לא 'הצילו' ולא 'אמבולנס'. עומד לו האברך ומסתכל על המציאות החדשה של ידו הימנית החסרה והמדממת, ומתוך ייסורים נוראים הוא אומר פרק ק' שבתהלים: "מזמור לתודה!" הוא צועק "עבדו את ה' בשמחה! בואו לפני ברננה!" דמעות הכאב וההודיה מתערבות יחדיו. אני מודה לך, ריבונו של עולם, על עשרים וחמש שנה בהן היו כל איברי שלמים, מודה לך על שלקחת ממני חלק מהם לטובתי, ומודה לך כבר עתה על שאתה עתיד להחזיר לי!

אלו היו הדיבורים של ר' יעקב. דיבורים קדושים ומופלאים מתוך עומק הייסורים. הפועל שלידו חבש במגבת נקיה את אצבעותיו הכרותות של ר' יעקב. תוך רבע שעה הדחיר את מכוניתו ממישור אדומים לכיוון בית החולים הדסה הר הצופים. תוך כדי נסיעה התקשר ר' יעקב לאמו, וסיפר לה ברוגע, "אבא שבשמים נתן לי עשר אצבעות בריאות, ועתה הוא לקח ממני שתיים בחזרה. אני בדרך להר הצופים".

אמו הבינה את חומרת המצב, וטסה במהירות מביתה שבשכונת מאה שערים לכיוון בית החולים. בינתיים, כל הדרך במכונית, ממשיך ר' יעקב בדיבורי הלל ושבח לקב"ה, שוב ושוב הוא חוזר ברגש רב על הפרק 'מזמור לתודה', שוב ושוב מודה על האברים השלמים שבגופו, על מה שהיה, על ההווה ועל הרפואה העתידה לבוא.

הרופאים פנו לטפל בפצוע. כידוע, האצבעות האמצעיות עשויות

משלושה איברים - שלוש עצמות העטופות בעור, בשר וגידים. האמה והקמיצה של ר' יעקב נחתכו באמצע העצם האמצעית, והרופאים הודיעו שהם עומדים לחתוך את פיסת העצם שנותרה ולכסות את המקום הקטוע בעור. ר' יעקב לא הסכים לטיפול. "לא בחרתי להיפצע", הוא אמר לרופאים, "הקב"ה החליט כמה בדיקת לקחת מהאצבעות שהיו לי. ה' נתן וה' לקח. את מה שלקח, בטוח שהוא ייתן בחזרה, אבל שאנחנו נוריד עוד חצי עצם ועל ידי זה הוא יצטרך להגדיל את הנס? לזאת אני מסכים".

ר' יעקב היה נחוש, והרופאים נדו בראשם בחמלה. מסכן, מרוב כאב וייסורים השתבשה עליו דעתו. וכי אינו יודע כי מי שנקטעו אצבעותיו רח"ל, נותר בעל מום כל ימי חייו? מאחורי גבו דיברו עם אמו, ואמרו לה כי בכוונתם להזדקק לר' יעקב זריקת הרגעה. אין ספק כי משהו זז לו במוח, אם הוא מדמיין שתצמחנה לו אצבעות חדשות.

ר' יעקב סובב את ראשו. "שמעתי הכול", הוא אמר בקול תקף, "ואני דורש שלא לבצע שום טיפול שהוא נגד רצוני ונגד אמונתי". פרופסור בכיר ניגש לר' יעקב. הוא הסביר לו מה הוא הולך לעשות, וביקש ממנו לחתום על הסכמה לניתוח. ר' יעקב אינו חותם. הכאב החד והחזק אינו מקהה במאומה את עמידתו האיתנה. "התורה נתנה רשות לרופא לרפא, ולא יותר מזה. תעשו מה שאתם יכולים כדי לסגור את הפצע בלי לחתוך את העצם".

בינתיים נשלחים צילומים של האצבעות לכל המומחים בארץ, ומאחד המומחים הגדולים ביותר הגיעה הודעה כי יש טכניקה פורצת דרך לסגירת פצעים מעין אלו, ללא חיתוך העצם. ואם יש אדם שמוכן שיטפלו בו בשיטה זו, הם ישמחו לבצע בו את הטיפול.

הטיפול בפציעה של ר' יעקב הפך לאירוע לימודי. עשרות סטודנטים נקראו אל חדר הניתוח כדי לחזות בשלבי העבודה בזמן אמת. ר' יעקב בעצמו ראה כיצד מטפלים באצבעות שלו, ווידא שהעצם החלקית הקיימת נשארת על מקומה. במשך כל זמן הטיפול הוא הרים עיניו כלפי מעלה, משבח ומודה לקב"ה בכל השבחים השגורים על פיו, ומזמר 'מזמור לתודה'.

הרופאים והצוות, תלמידי הרפואה וכל מי שנמצא באזור, ייתכן שיכלו לברך בשם ומלכות 'ברוך משנה הבריות'. איך ייתכן שאדם שסובל כאבים אימים כאלו, שנעשה בעל מום רק לפני מספר שעות, יושב ומזמר ומודה, כשהחיוך

על פניו כאילו הוא נתון בתוך מסע תענוגות??? אחרי מעמד נדיר של קידוש השם, לפנות בוקר הוא יצא הביתה ביד חבושה. הוא לא קיווה שיתרפא לגמרי. הוא לא חשב שאולי תצמחנה לו אצבעות במקום אלה שנחתכו. הוא היה פשוט בטוח בכך.

כנהוג בקהילתו, נפגש יענקי מפעם לפעם ביזיץ של חזיון עם חבורה קבועה של עשרים אברכים בני גילו. במפגש הקרוב הם ראו אותו כשתחבושת על ידו השמאלית, ושאלו בדאגה מה קרה לו. יענקי ענה להם דברים כהווייתם, ובאותו רגע החליטו חבריו להתפלל עליו בכל לב לרפואה שלמה. פנחס יעקב בן ברכה. אחד מן החברים, בדחן מקצועי, שאל אותו, "ומה תעשה בערב שבת? איך תקצץ ציפורניים לפי ההוראה בשולחן ערוך, שיש לקצץ ציפורניים בדילוג של ציפורן אחת בכל פעם, לפי הסימן 'בדאג'ה'?"

הוא שואל בצחוק, ויענקי עונה ברצינות: "הסר דאג'ה מלבך. בעזרת הבורא המצמיח ישועות, אקיים את ההלכה כימים מקדם".

בני החבורה אינם מאמינים למשמע אוזניהם. הבדחן צוחק צחוק גדול ואומר לו "חלמא טבא חזית! חלום טוב ראית. פורים יחול בעוד חודש, ואז תוכל לומר בדיחות כאלה. נראה שמהיום תוכל לקיים את ההלכה באצבעות של יד ימין, וביד שמאל תגיד תודה על מה שנשאר".

יענקי לא נבהל: "אתם צוחקים ממני, ואני עוד אצחק מכם. ימין ה' רוממה! אתם תראו במו עיניכם איך אקבל משמים אצבעות חדשות עם ציפורניים, ואקיים את ההלכה לגזור ציפורניים בדילוגים כנפסק בשולחן ערוך, הלכות שבת סימן ר"ס".

חודשיים ימים עוברים על ר' יעקב בביקורים סדירים אצל רופא שיחליף לו את התחבושת וימרח משחות. במשך רוב הזמן הזה הוא חש כאבי תופת באצבעות. לילות שלמים עוברים עליו ללא שינה מרוב הייסורים, אבל החיוך נמצא. היום, למעלה משנה מאז הפציעה, הוא יושב בבית שכנו, ר' דוד, ומתאר לו את הסבל הנורא שעבר עליו.

"איך החזקת מעמד?" שואל אותו ר' דוד. ר' יעקב עונה בחיוך וברצינות, כי זה שש שנים שיש לו סדר לימוד קבוע בשער הבטחון, וכן בספר 'שומר אמונים' - מאמר הבטחון וההתחזקות ומאמר השגחה פרטית. באותם חודשיים אפופי סבל הוא לא הלך לעבודה, וכך התפנה הרבה מאד זמן כדי לעסוק ולהתייגע עוד ועוד בענייני אמונה ובטחון. השקיע ראשו ורובו, ועמל להעביר את הדברים מהמוח ללב.

ברגעי הסבל הקשים הוא אמר לעצמו: 'אני מאמין שזה לטובתי באמת! כי הבורא יתברך מרחם עלי יותר מכל מרחם, כמאמר רבנו בשער הבטחון בתחילת פרק ג'. וייסורים הם מתנה. כשמקבלים מתנה גדולה אומרים תודה גדולה, וכשמקבלים מתנה מיוחדת ביותר, מודים פי כמה וכמה. הקב"ה הוא היוצר, והוא מרחם יותר מכל מרחם. הוא זה שהביא עלי ייסורים אלה. זה כמו שהוא אומר לי, אני אבא שלך ורוצה רק בטובתך. המחשבה הזאת גורמת לך יעקב רק להודות עוד ועוד, ולברך את הקב"ה בכל מיני ברכות והודאות, תהילות ותשבחות. כשהאב מתגבר ומתחזק, הוא אומר כנגדו 'מזמור לתודה', והמילים פורצות מעמקי לבבו, אמתיות ונוקבות: "דעו כי ה' הוא אלוהים! לו אנחנו!" הוא קורא לכל באי עולם להודות יחד אתו - "בואו שערי בתודת... הודו לו, ברכו שמו!"

ההלכה שלעולם יהא אדם רגיל לומר 'כל מה דעבדי רחמנא לטב עבדי' (אוי"ח סימן ר"ל סעיף ה'), מקבלת משמעות מיוחדת. פסוקי הודאה נעשים שגורים על פיו, דמעות מתערבות בשירה, 'אודך ה' כי אנפת בי, ישוב אפך ותנחמני' (ישעיה י"ב).

ר' יעקב לא רק הודה; הוא גם התפלל וביקש בקשות מעומק לבו. הוא שפך דמעות כמים בתחינה שהקב"ה ירחם עליו, וייתן לו כוח להמשיך להודות לו על מה שהיה עד היום, על הייסורים של היום, ועל האצבעות החדשות אשר יצמיח לו בעתיד. בכל ספרי הרפואה כתוב, שבדרך הטבע לא יכול להיות דבר כזה, אבל בספרי האמונה כתבו צדיקים שיש בכוח ההודאה להצמיח ישועות מחוץ לדרך הטבע. ר' דוד שומע ודומע. מאיפה מגייס אברך שעדיין לא הגיע לגיל 26 כוחות נפש כאלו? 'לו לא ראיתי אותו יושב אצלי בבית, מאושר ושמח, לא הייתי מאמין שיכול להיות דבר כזה', הוא אומר.

שמעו נא רבותי, התוצאות לפי ההשקעה. ביום חמישי ח' בניסן, ערב שבת הגדול תש"פ, חודשיים בדיוק לאחר הניתוח, מוזמן פנחס יעקב פרל לביקורת בבית החולים. בזמן שכלל ישראל מנקים את הבית, מנקה לו גם הרופא המומחה את היד בחומרי ניקוי. בימי ערב פסח, כאשר בכל רגע נבראים מלאכים טובים מההכנות הקדושות ליו"ט, נוספו בעולם עוד אלפי מלאכים מכוח ההודאות של פנחס יעקב בן ברכה. במשך חודשיים הוא התחזק מאוד באמונה ובטחון, ובהודאות עצומות מתוך כאבים נוראים. אפילו פעם אחת לא הרהר כלפי מעלה, אלא הצדיק עליו את הדין. מעל לאלף שעות היה פיו ממלמל 'גם זו לטובה'.

הרופא מנקה את האצבעות, התפרים נעלמו, הוא מסיר שכבות של לכלוך ושאריות של משחה, ומול עיניו הנדהמות מתגלות אצבעות שלמות. אצבע אלוהים היא! העצם האמצעית שבכל אחת מהאצבעות הושלמה, ומעליה צמחה עצם נוספת, לבושה גם היא בעור, בבשר ובגידים, כולל ציפורן!!! שתי אצבעות חדשות לגמרי, בריאות ונוכחות לפעול ולעשות לכל דבר.

ר' יעקב זוקף את אצבעות ידו, המעידות כאלף עדים ויותר כי רק הבורא יתברך לבדו פועל גבורות. הוא לבדו עושה חדשות, הוא לבדו מצמיח ישועות, ועל כולם - הוא לבדו בורא רפואות. רק הוא יתברך אדון הנפלאות, המחזק בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. הרופאים היו חייבים להודות שזהו נס גלוי, מחוץ לדרך הטבע. ומאז יש לו, לר' יעקב, פירושים חדשים בתפילות. "מודים אנחנו לך... על נפלאותיך... ועל טובותיך... על חיינו המסורים בידך". הו, כמה צריך להודות על האיברים השלמים שיש לנו. "ברכי נפשי את ה'!" כשהוא משתפך ב'נשמת' ומגיע למילים "כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך", הוא מסתכל על האצבעות החדשות ומתרגש עד עמקי הלב. ובאמרו 'מזמור לתודה', המזמור אשר ליווה אותו בעניו והעלה אותו לרום המעלות, זולגות דמעות מעיניו.

ר' יעקב נפצע בשבוע שבו קוראים פרשת 'בשלח', שבת שירה. בקריעת ים סוף הורו בני ישראל באצבע וקראו "זה קלי ואנוהו". כבר אז, כשניגר דמו כמים, הוא היה בטוח שיבוא היום והוא יורה באצבע "זה קלי!" וכך אכן היה. הנה אלוהינו זה, קיוינו לו ויושיענו.

- - -

מאיפה היו לר' יעקב הכוחות להגיב מיד בהודאה להשם? איך מגיע אברך רגיל לדרגות נעלות כאלו של אמונה והודאה בהשי"ת, עד שזוכה ונעשה לו נס שלא כדרך הטבע? לפני כשש שנים, בשנה הראשונה לנישואיו, הוא סבל מכאבי גב. תחילה היו הכאבים קלים, אולם הם נמשכו זמן רב, והלכו והתגברו. גבו נעשה כפוף כל כך, עד שנראה היה שהוא מקופל לשניים. מי שהלך מאחורי ר' יעקב חשב שלפניו זקן בן תשעים, אולם כשראה את פניו היה נדהם לראות פנים צעירות, ילדותיות כמעט. הוא פנה לרופא כדי לברר את פשרם של הכאבים החזקים, וכך גילה שהוא סובל מפריצת דיסק. הרופא המליץ על ניתוח. מבירור עם עסקנים הבין ר' יעקב, שאחרי הניתוח החיים אינם חוזרים למסלולם. כל מי שעבר ניתוח כזה הופך למוגבל בתנועותיו, כשהגבלה העיקרית היא שאסור לו לשאת משא כבד, אף לא דלי מים. ר' יעקב החליט לדחות לעת עתה את הניתוח והמשיך ללכת בגב כפוף ולסבול מכאבים קשים.

בבית המדרש פגש בו ידידו ר' חיים משה ברוין הי"ו, ורצה לעודד אותו. הוא ניגש אליו ואמר לו - יש לי סיפור בשבילך.

הוא פתח וסיפר את המעשה שסיפר לאביו ר' דוד וייס הי"ו מפלטבוש. לר' דוד יש חברותא, רופא עיניים במקצועו, וזה סיפר לו שיום אחד הגיע יהודי מארץ ישראל במטרה לטפל בעינו השמאלית. אחרי בדיקה של שתי העיניים, אמר הרופא שהעין השמאלית כבר יצאה מכלל שימוש רח"ל, ומה שדחוף עכשיו זה להציל את העין הימנית שעדיין רואה, ולכן נדרש ניתוח חירום.

היהודי, שכלל לא העלה על דעתו שזה המצב, ביקש מהרופא לעזוב את שטח בית החולים

ולחזור בעוד כשעה. הוא נכנס לבית כנסת ריק, ומול ארון הקודש התחיל להודות ולהלל לה' יתברך על כל הטובות שעשה עמו עד היום. מנה את כל האיברים מכף רגל ועד קדקוד, אלו שברחמי השי"ת פועלים כתקנם. לבסוף, אחרי ההודאות המרובות ופסוקי ההלל וההודאה שיצאו מליבו הטהור ונמשכו במשך שלוש שעות, יחד עם קבלה עצמית להתחזק יותר בשמירת העיניים, התפלל היהודי לה' ואמר, שרוצה להודות לו גם על עיניים בריאות הפועלות כשורה. כאשר שב אל הרופא, טרם נכנס לניתוח, ביקש לעבור שוב את הבדיקה. הרופא בודק ואומר - חל שיפור. נחכה עוד קצת. במשך שלושה ימים נבדק היהודי. בימים אלו, הרבה בהודאה על העבר, על ההווה ועל העתיד. בסיומם שוב נערכה בדיקה, והנה הפלא ופלא - עיניו בריאות לחלוטין. הרופא שלח אותו לביתו בלי שום טיפול, והודיע לו שעליו לכוון היטב בברכת 'פוקח עיוורים', כי אצלו התרחש נס כפשוטו ממש, מכמעט עיוור הוא חזר לראות כאחד האדם.

ר' יעקב שמע את הסיפור, וראה בו מסר משמים. הוא התחיל להודות לה' על כל פרט בחייו, ועל כל האיברים הבריאים שניחן בהם. הוא הודה גם על הגב שהיה בריא עד היום, ועל שיהיה בריא בעתיד הקרוב. בתחילה זה לא היה קל. הוא היה צריך להפוך את כל הילוך המחשבה, כדי שהתודה תבוא מעומק לבו. אבל עם הזמן, התרגל לחשוב כי כל מה שה' עושה הוא לטובה, והתודה בקעה אכן מפנימיות נפשו. גבו הלך והתיישר, ומראהו החיצוני נעשה תקין לחלוטין. רק הגב המשיך לכאוב. הוא פנה לבקש ברכה מרבו לבריאות איתנה, וגם הוסיף קבלה, להתחזק בהימנעות משיחה בטלה עם התפילין.

הפלא התרחש. ר' יעקב הבריא לחלוטין! האיום שמא לא יוכל להרים משאות כבדים, התפוגג לגמרי. בעבודתו הוא מרים משאות כבדים במיוחד, ברוך ה', כה ייתן וכה יוסיף לו הקב"ה כוח ואון לעבדו בלבב שלם!

יש אנשים ששמעו את הסיפור 'אצבע אלוהים' והתקשו להאמין. לכן הכנסנו לקו שיחה עם ר' יעקב פרל בעצמו. אפשר לשמוע את בעל המעשה, מעיד כי אכן כל פרטי הסיפור אמת. באצבעותיו החדשות יש סימן של המקום שבו נחתכו, והציפורניים החדשות מבריקות יותר מבשאר האצבעות. אולם האצבעות פעילות בדיוק כמו האצבעות המקוריות. ר' יעקב מקפל את אצבעותיו - "זה עובד!" הוא אומר, ולסימן שנותר עליהן הוא קורא "זכר עשה לנפלאותיו".

והזכר הזה מזכיר לו שוב ושוב: להודות! להודות! להודות!

(מתוך השיעורים בשער הבטחון 208-209)

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

שאלה מספר 22

ידוע אשר אין רע יורד מלמעלה. יש דברים שמוכח הדבר שהוא רע; לדוגמא, אחד שיש לו צער גידול בנים, ובני אינם הולכים בדרכי הישר ר"ל. אין אפשר לראות דבר הזה טוב?

א.ג. מחיפה

בהדי כבשיה דרחמנא

רבים מהקוראים הביאו את סיפורו של חזקיהו המלך, שלא רצה לשאת אשה משום שראה שבניו יהיו חוטאים, ונוף בו ישעיהו הנביא: בהדי כבשיה דרחמנא למה לך? ובסופו של דבר על ידי בנו של חזקיהו - מנשה - צמחה טובה לכלל ישראל, שפתח פתח לבעלי תשובה לשוב אל ה'.

טוב הגנח

לא תמיד במבט שלנו אפשר לראות את הטוב שבכל דבר, אך גם בעינינו יש בזה טוב מוסתר. וכך מביא לנו **הרב ישראל בר שלום מירושלים** מספר 'שבט מוסר' (פי"ז אות ה'): אדם שקורה לו מקרים רעים וכגון בבנים בלתי הגונים, לבניו הגיע ניסיון זה להרבות שרם, ולאבא הגיע ניסיון זה למרק עוון. ואין ספק שלטובתו בא. כך גם מביא **הרב אהרן וייס מבני ברק** מספר 'צדקת הצדיק' (אות ע"ח) וז"ל: "פעמים גם בנים רשעים, אפשר שיהיה נצמח איזה טובה לאב". ועיי"ש שמביא הרבה דוגמאות לכך.

הבן הזה, שסר מדרך הישר, בכוחו להוציא יקר מזולל, וכך מביא לנו **הרב שלמה זלמן בויס מביתר עילית**: מובא בספה"ק אשר החזיר בתשובה מעלה ניצוצות שהיו לכודים בקליפות, והתקווה היא שכשהבנים יחזרו בתשובה הם יתקנו תיקון גדול.

נקודה טובה נוספת היא, אשר מחמת צרה זו יש בכוח האב להמליץ זכות על ישראל. וכך מספר לנו **הרב משה גולדמן מביתר עילית** על בנו של ה'באר מים חיים' שסר מהדרך, והיה אביו הצדיק מטפל בו. פעם אחת כאשר הסתאב הבן ביינו בא אביו וניקה אותו, ואמר: ריבונו של עולם, ראה נא, אפילו בני מטפל בו, כרחם אב על בנים. כן ריבונו של עולם, רחם נא על בניך בני ישראל, אפילו הם חוטאים לפנך. דברים דומים אומר לנו **הרב משה דלזניק מירושלים**: לדאבון לב יש יהודים רבים מזרע ישראל אשר אינם שומרים תורה ומצוות, ומן השמים חפצים שיתפללו עליהם שתתערה עליהם רוח טהרה. לכך מגלגלים מהשמים שבנים ממשפחות טובות זקוקים לאותו דבר, וכך מתפללים ההורים על כל עם ישראל.

טוב הנסתר

הרב חיים שטרן מבני ברק: בנוהג שבעולם, תתבל המאכלים בתבלינים חריפים. תבלינים אלו כשלעצמם קשים הם לאכילה, אך כאשר הם מעורבים במאכל, הם ערבים מאוד. כך גם בהנהגת הבורא: לנגד עינינו אין אנו רואים את התמונה המלאה. לפעמים דבר שנראה מר אינו אלא חלק קטן ממכלול שלם, ואין לנו מושג כמה טעם טוב מוסיף הדבר.

שאלה לעלון 70

ידוע מאמר חז"ל כי מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד ליום הכיפורים. שאלתי האם על ידי מידת הבטחון אפשר לשנות קצבה זאת לטובה, או שמא, מה שקצוב - קצוב הוא, בין אם בוטחים ובין אם לא.

ד.כ. מירושלים

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-300-11-300 שעות 3 < 5 (לאחר בחירת השפה) [מן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 023011300@gmail.com
תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר עד יום ראשון פרשת מטות מסעי. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

נקודה מתוך שיעור המופלא של הרח"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א רצה תענוג אמיתי?

למעשה, זהו שורש העניין. סימן לביטחון - להתענג מהביטחון. כשמתענגים על הביטחון אז זוכים למילוי משאלות הלב בראיית ישועת השם עין בעין. ההתחזקות בביטחון אינה קלה, ויש בכך ניסיונות רבים. אך תמיד צריך לזכור כי כל ניסיון בא בכדי לחשל, ומטרת הניסיון להביא את האדם לידי התעלות. כלל יסוד גדולים במידת הביטחון הוא לבטוח בחזקת ה' יתברך, ללא שום פקפק ופחד. זקני אב"ד בני ראם הגאון רבי ישעיה שנייבאלג זצ"ל אמר פעם, מהו ענין ה'תשלך' שעושים בראש השנה? ענין ה'תשלך' הוא להשליך הכול על ה', 'השלך על ה' יהבך".

הכדאי ביותר זה לעשות 'תשלך' בכל יום, לא לחכות לראש השנה. ברגע שהאדם משליך את הכול על ה', אז הקב"ה משפיע עליו שפע רב. אם האדם מקיים "הסר ממנו יגון ואנחה", אז מתקיים "ומלך עלינו אתה ה' לבדך", אז הקב"ה מולך על האדם ומשפיע עליו באופן פרטי.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

"ישראל בטח בשם". כלל ישראל זכו במתנה נפלאה ושמה ביטחון, דבר שאומות העולם לא זכו בו. גוי, אין לו במי לבטוח. רק אנו קיבלנו מתנה, הביטחון בה'. להיות סמוכים ובטוחים בו יתברך. תענוג נפלא יש בביטחון אמיתי בה' יתברך, דבר שלא ניתן לתאר, הרגשה עילאית של קרבה לה' יתברך. קשר בל ינותק עם בורא כל העולמים. בכל רגע ורגע אפשר לגשת לאבא האהוב ולשפוף בפניו את הלב. בספר 'בית הלוי' על התורה' להגר"ז מברסק (עמוד ב"ג) איתא: על ידי מידת הביטחון ניתן להשיג כל דבר! כמו שנאמר "והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך". וביאור הדבר, שאם תהיה ביטחונך בה' כל כך חזק עד שתתענג על ידי זה, אז יתן לך משאלות לבך, הכול לפי ערך שלמות הביטחון, ככה ישלם מאתו יתברך שמו לפי אותה מידה, וישיג כל משאלות לבו בהרחבה. עכ"ל. יאמר האומר: יש לי מידת הביטחון, אך אינני משיג כל דבר. ואולי עוד יותר מכך: אינני משיג שום דבר. התשובה בשבילי: האם אתה מתענג על ה', האם יש לך תענוג רוחני מהביטחון?

שיעורי הרח"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלושה < 2 (לאחר בחירת השפה)

השפעה פרטית

מעולם לא האמנתי שזה יכול לקרות לי, אבל זה קרה: בגיל מבוגר ביותר, השתנו החיים שלי לחלוטין. כל ההסתכלות שלי השתנתה, חיי נהיו רגועים ושלווים בהרבה, ושמהים יותר. כל היום אני מודה לקב"ה על כך שהביא לעולם את 'קו השגחה פרטית'.

מצד המקילים

י.ג. בני ברק

שיחה שהגיעה למערכת

יום חמישי ז' בתמוז - 9:57 בבוקר
נא קחו את התרומה שלי, ואם אזכה בישועה אתרום עוד בע"ה.

יום חמישי ז' בתמוז - 12:14 בצהריים
ברוך ה' עכשיו אני יוצא מבית המשפט, זוכיתי בצורה פלאית, נא קחו עוד תרומה כתבתי.

מצד הנותנים

קח גם אתה שותפות קבע בהצפת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת חזונו למזכי הרבים: בנינו ובני בני ישראל ושלמים התקשר עכשיו לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק	משלוח בדואר	בעמדות נדרים
לומי סניף 902	ת.ד. 5475	פזול על שם
חשבון 57390056	ירושלים	'שער הבטחון'

הנצחה פרטית

הסכם ישעשר זבולון

בחי"א אלף מאתיים לחודש בכול העולמי השגחה פרטית

על ידי ולזכות עירן ישראל בן טרז אסתר וזוג' איריס בת סוליקה ויוצ"ח שיחיו לזכר הרה"ק רבי שלמה בן יצחק זצוק"ל הי"ד מקרלין והרה"ק רבי ישעיה ב"ר משה זצוק"ל מקערסטיר ולע"נ הילדה מרים חנה הי"ד בת יבלחטי"א הרב יעקב ולזכות עובדי מרים פינגסיים

עלונים ל- 80 בתי כנסת

לזכות חיה שרה בת רייזל ולזכות צארטל רבקה בת רייזל לישועה הכללית והפרטית

עלונים ל- 40 בתי כנסת

לזכות נועה מלכה בת מרים שתתקבל לבית ספר בניקל

לזכות רבקה בת אריאלה רחל ליוווג הגון ולאמונה תמימה בהקב"ה

בעילום שם

להצלחה ברוחניות וגשמיות לתורמים ולבני ביתם

הרב אלתר שמעון הולס שליט"א לזכות את הרבים

המעוניינים להפיץ את העלון מחממים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנושי בין 12:00 ל-14:00

ניתן להשאיר הודעה בבל שעת היממה ונחזור אליכם בטי"ד

משלוח העלונים יהיה ללא תשלום למפיצים 250 עלונים מעלה תוצאת בקורות ותוקה או 20 עלונים במחיר משלוח בלבד

העלון יוצא לאור בשפות עברית, אידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל ל- 023011300@GMAIL.COM